

מעקב פסיקה

תצ (מחוזי חי') 58915-03-17 ערוה דראושה נ' צ'מפיון מוטורס בע"מ (פורסם בנבו, 29.9.2020):

בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי השופט יגאל גריל, דחה את בקשתו של המבקש, חבר הקבוצה המיוצגת בבקשה לאישור תובענה ייצוגית שהוגשה נגד צ'מפיון מוטורס בע"מ, לצירופו כמבקש נוסף בהליך, לצירוף משיב נוסף ולקבלת צווים לפי פקודת ביזיון בית משפט, בטענה שהמשיבה הפרה את הסדר הפשרה שאושר בהליך¹.

בבקשתו הנ"ל טען המבקש, כי הוא הבעלים של רכב מסוג סיאט לאון, שעליו הורחבה האחריות במסגרת הסדר הפשרה אשר קיבל תוקף של פסק דין בהליך זה. לטענתו, המשיבה מתחמקת מהאחריות המוטלת עליה מתוקף ההסדר, ולכן יש לפעול כנגדה בהתאם לפקודת ביזיון בית משפט ולהורות לה, בין היתר, להחליף את תיבת ההילוכים ברכבו, להטיל עליה קנס בגין התנהלותה ולמנות את המבקש כמפקח לצורך ביצוע הסדר הפשרה, תוך הרחבת תקופת האחריות לשנה נוספת בשל "הכשלת" תקופת האחריות המוסכמת על ידי המשיבה².

המבקש הגיש את בקשת צירופו כצד להליך לפי תקנה 21 ותקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, בכדי שיוכל לנקוט בהליך לפי פקודת ביזיון בית משפט על הפרת הסדר הפשרה³. כמו כן, ביקש לצרף את המוסך אליו נגש על מנת לממש את האחריות המגיעה לו במסגרת הסדר הפשרה כמשיב נוסף לפי תקנה 22, שכן זה סירב לפעול במסגרת ההסכמות שהושגו בהסדר הפשרה⁴.

בהחלטתו, בחן בית המשפט את בקשת התובע לפעול על-פי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט, לאור הפסיקה המתירה לחבר קבוצה להגיש בקשה לפי הפקודה לאחר שכל אפשרות אחרת להבטחת האכיפה של הוראות בית המשפט מוצתה⁵. נקבע כי בנסיבות אלו, אין צורך לצרפו כמבקש נוסף בהליך על מנת להפעיל את פקודת ביזיון בית משפט, ומכל מקום, נוכח נכונות המשיבה לבדיקת זכאותו של המבקש לתיקון רכבו במסגרת האחריות בהתאם להסדר הפשרה⁶, אין הצדקה לאפשר לו לנקוט בהליך זה שכן לא מיצה את כל האפשרויות לאכיפת ההסדר⁷.

ההחלטה מעוררת סוגיות הנוגעות לאכיפה ופיקוח על יישום הסדרי פשרה והכלים העומדים לרשות חברי הקבוצה בהקשר זה.

בעיית הנציג, המאפיינת את ההליך הייצוגי באופן כללי, באה לידי ביטוי ביתר שאת בהליכי פשרה, ויכולה להתעורר גם בשלב מימוש הסעד או ההטבה שנפסקו בפשרה⁸. להבדיל מהסדר פשרה המתגבש בהליך אזרחי רגיל, שבו הצדדים מעורבים בגיבוש ההסדר, ועל פי רוב ההסדר כולל סעדים משמעותיים לצדדים, הרי שבהליך

¹ תצ (מחוזי חי') 58915-03-17 ערוה דראושה נ' צ'מפיון מוטורס בע"מ (פורסם בנבו, 29.9.2020) (להלן: "עניין צ'מפיון מוטורס"). הסדר הפשרה שאושר קיבל תוקף של פסק דין, ובו הוסכם כי תוארך אחריות היצרן על תיבות הילוכים שהותקנו ברכבים שיובאו לארץ על-ידי המשיבה (שנות מודל יצרן 2016-2013) לתקופה של עד 12 חודשים ממועד אישור ההסדר. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שנדחתה.

² עניין צ'מפיון מוטורס, לעיל ה"ש 1, בפס' ה'.

³ שם, בפס' ד'.

⁴ שם, בפס' ו'.

⁵ ע"פ 5338/17 ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פס' 41 (פורסם בנבו, 1.11.2018).

⁶ עניין צ'מפיון מוטורס, לעיל ה"ש 1, בפס' יט'.

⁷ שם, בפסקאות יב', יז-כ'.

⁸ אלון קלמנט "פשרה והסתלקות בתובענה ייצוגית" משפטים מא 777, 782 (2018) (להלן: "אלון קלמנט 'פשרה והסתלקות'"), בעמ' 782.

ייצוגי חברי הקבוצה אינם מעורבים כמעט בגיבוש הפשרה⁹. כמו כן, חברי הקבוצה, אינם פועלים, על פי רוב, באופן אקטיבי למימוש ההסדר¹⁰. מיעוט האינפורמציה וערך התביעה הנמוך שמנעו הגשת תביעות אינדיבידואליות או מעורבות בניהול התביעה ובעיצוב הפשרה, מונעים גם פעולה אינדיבידואלית ליישום ההסכמות בפשרה¹¹.

חוק תובענות ייצוגיות אינו קובע מנגנון סדור לעניין הפיקוח על מימוש הסדרי הפשרה בדומה למנגנון הקבוע בחוק באשר לשלב אישור הפשרה. תחת זאת, החוק מעניק לבית המשפט סמכות לקבוע מנגנוניים שבשיקול דעת לפיקוח על יישום ההסדר. כך, לדוגמה¹², בית המשפט רשאי לקבוע מנגנונים הדרושים לשם הגנה על עניינם של חברי הקבוצה שעליה חל ההסדר, לשם הבטחת אכיפת הדין או לשם פיקוח על ביצוע ההסדר, כאשר על הצדדים להסכים לתנאים אלה¹³. כמו כן לבית המשפט סמכות כללית לתת הוראות בדבר הפיקוח על ביצוע ההסדר שקיבל תוקף של פסק דין¹⁴. על אף שבית המשפט מכיר במקומו כמפקח על אופן ניהול ההליך הייצוגי, שאינו מסתכם אך בשלב אישור ההסדר אלא מתפרש אף על שלב מימושו ויישומו¹⁵, בפועל בתי המשפט אינם מרבים לקבוע מנגנונים לפיקוח על מימוש הסדר הפשרה, על אף שחברי הקבוצה, כאמור, אינם פועלים, על פי רוב, באופן אקטיבי למימושו.

מקום שבית המשפט סבור שהתובע ובא כוחו תמי לב, לדידם של אוריון ושוורץ יש מקום להטיל חובות פיקוח על התובע הייצוגי או בא כוחו בקשר למימוש הסדר הפשרה¹⁶. אולם, גם לתובע הייצוגי ולבא כוחו אין בהכרח תמריץ לפקח על כך שההסדר ימומש, בפרט לאחר שקיבלו את הגמול ושכר הטרחה שנפסקו להם במסגרת הפשרה¹⁷. בהיבט הזה ראוי לציין את עניין זייק¹⁸ כדוגמה למקרה בו הסדר פשרה שאושר הופר, התובע הייצוגי ובא כוחו לא פעלו לפקח על מימושו, ורק בשל פנייתם של חברי הקבוצה לבית המשפט הוסדר העניין¹⁹. פתרון

⁹ אלון קלמנט "פשרה והסתלקות", בעמ' 779.

¹⁰ גיל אוריון וזיו שוורץ "מנגנונים לפיקוח על מימושה של הפשרה בהליך הייצוגי" עלי משפט ט 147 (2011) (להלן: "גיל ואוריון 'מנגנונים לפיקוח'", בעמ' 148).

¹¹ אלון קלמנט "פשרה והסתלקות", בעמ' 822.

¹² לבית המשפט סמכויות נוספות לקביעת מנגנונים בקשר ליישום הפשרה: קביעת הזכות של כל חבר בקבוצה לסעד או להטבה; אופן חלוקת הסעד או ההטבה לקבוצת הזכאים; פעולות ביתר הסכום שנותר לאחר חלוקתו לקבוצה ועוד (ראו סעיפים 20(א), 20(ב) ו-20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות).

¹³ סעיף 19(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק").

¹⁴ סעיף 20(ו) לחוק; אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 165.

¹⁵ רע"א 5678/20 חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ' רועי רשף (נבו 05.01.2021): בקשת רשות ערעור על החלטת בימ"ש המחוזי, שהורתה למבקשת להעביר לידי באי כוח המשיב רשימה מפורטת של חברי הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה, שאושר במסגרת בקשה לאישור תובענה כייצוגית וקיבל תוקף של פסק דין. הצדדים הסכימו על הסדר פשרה שכולל פיצוי בשני שלבים - בשלב הראשון בדרך של מימוש שוברים, ובשלב השני באמצעות פיצוי כספי שהיקפו נגזר מסך כל השוברים שמומשו. בית המשפט העליון דחה את הבקשה ופסק כי בהליך הייצוגי, ופרט כאשר מדובר בהסדר פשרה, יש צורך בפיקוח שיפוטי הדוק ולביהמ"ש מסור שיקול דעת רחב בנוגע לדרכים שבהן לשיטתו יש לקיים פיקוח בנסיבות העניין. בעניין זה נקבע כי אין עילה להתערב בהחלטה שניתנה בערכאה קמא.

¹⁶ אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 166.

¹⁷ שם, בעמ' 148.

¹⁸ בש"א (מחוזי ת"א) 22194/07 זייק נ' מת"ב מערכות תקשורת בכבלים בע"מ [פורסם בנבו] (6.2.2008) (להלן: "עניין זייק"). בעניין זה הועלו טענות במסגרת הליך ייצוגי נגד חברות הכבלים וחברות הלווין בדבר העברת תכנים מערוץ חמש (ערוץ המשודר בחבילת הבסיס של הנתבעות) לערוץ חמש פלוס (ערוץ בתשלום המשודר על ידי הנתבעות), בניגוד להסכמים ובניגוד לתנאי הרישיון שמכוחו פעלו הנתבעות. ההליך הסתיים בהסדר פשרה אשר זכה לאישור בית המשפט. כשנה לאחר שניתן פסק הדין הוגשה בקשה על ידי אחד מחברי הקבוצה לפי פקודת ביזיון בית משפט לבית המשפט שדן בהליך הייצוגי ואישר את הסדר הפשרה. בבקשה נטען, בין היתר, שהנתבעות לא פעלו לקיום הסדר הפשרה וכן כי התובעים הייצוגיים ובאי כוחם לא פעלו לאכיפתו של פסק הדין, והקבוצה נותרה ללא ייצוג נאות.

¹⁹ אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 161-162.

אפשרי לבעיית הנציג המתעוררת בעניין זה הובא בעניין **דניאל**²⁰, בו בית המשפט הכיר באפשרות התניית שכר הטרחה של בא כוח התובע הייצוגי במימוש ההסדר²¹.

מנגנון פיקוח נוסף אותו מזכירים אוריון ושוורץ הוא הטלת חובת דיווח לגופים חיצוניים לגבי מימוש הסדר הפשרה²², כגון משרדי ממשלה, רגולטורים, רשויות או ארגונים האמונים על הסוגיות מושא הפשרה. ברם, קיים חשש שרגולטורים או רשויות שונות לא יהיו מוכנים לשמש כשומרי הסף של הקבוצה המיוצגת, מה גם שלא בהכרח לכל הרשויות יש משאבים וכלים לפקח על הסדרי פשרה²³. לחילופין, ניתן לשקול הטלת חובת דיווח לבית המשפט²⁴ בקשר להתקדמות בביצוע ההסדר. זאת, באמצעות תצהירים שיוגשו לבית המשפט במהלך תקופת מימוש ההסדר או בסיומה²⁵. כך, בפני בית המשפט יהיה מידע היכול לשמש אותו בפיקוח על מימוש ההסדר²⁶. עם זאת, מידע זה מגיע מהצדדים עצמם, ולכן מתעורר החשש שהפיקוח לא יתבצע באופן מיטבי²⁷.

יתרה מזאת, קיימות הוראות המתירות לבית המשפט למנות ממונה, נאמן או בודק²⁸, שסייע בקביעת הזכאות לסעד ודרך חלוקתו. אולם, אין מניעה שבית המשפט יסתייע בממונה גם לצורך פיקוח על יישומן של הוראות אחרות בהסדר הפשרה²⁹. כך, למשל, בעניין **פליישמן**³⁰ יושם מנגנון פיקוח בדיעבד באמצעות מינוי בא כוח המבקש לממונה לצורך ביצוע הסדר הפשרה³¹. ייתכן כי ראוי להשתמש בסמכות זו כאשר מתעורר חשש כי התובע המייצג אינו תם לב או כאשר בא כוח התובע נעדר היכולת המקצועית לפקח על מימוש הסדר הפשרה, למשל בשל מורכבות ההסדר³². בעניין **צ'מפיון מוטורס**, המפקח שמינו הצדדים על הסדר הפשרה היה מצוי בקשרי ידידות וקשרי עבודה עם המשיבה³³, ומשכך טען המבקש כי קיים פוטנציאל לניגוד עניינים³⁴. בית המשפט לא דן בטענות אלה והורה למבקש לפעול בהתאם להסדר הפשרה (כך שעל המפקח על ביצוע ההסדר להיעזר בממונה הטכני, וזאת לצורך הכרעה בפנייתו של המבקש³⁵). החלטה זו מתיישבת עם גישתם של אוריון ושוורץ, שכן במקרים בהם התובע המייצג תם לב ניתן למנותו כמפקח על מימוש ההסדר ולא למנות ממונה חיצוני. כמו כן, אפשר שמקרה זה מלמדנו שגם כאשר ממונה מפקח או בודק, תפקידו של בית המשפט אינו

²⁰ ת"צ (מחוזי י-ם) 2168-08 דניאל נ' פרטנר תקשורת בע"מ (פורסם בנבו, 4.4.2013) (להלן: "עניין דניאל"), בבקשת האישור נטען כי חברת פרטנר גבתה מלקוחותיה תשלום חודשי קבוע בגין שירותי אחריות, אך בבוא הלקוחות לתקן את המכשיר נגבה מהם תשלום שלא כדין. לאחר פרסום ההסדר שאלו הגיעו הצדדים, הגישו היועץ המשפטי לממשלה והמועצה הישראלית לצרכנות נייר עמדה לתיק בית המשפט. היועץ לא התנגד להסדר, אולם העיר כמה הערות, ובהן עמדתו העקרונית כי ראוי לתת ללקוחות פיצוי כספי ולא פיצוי בדמות הטבה המחייבת את הלקוחות לרכוש מוצרים של פרטנר ("קופונים") ובכך בעצם להעניק לה הכנסות נוספות.

²¹ ערן טאוסיג "התנגדות להסדר פשרה בתובענה ייצוגית – אליה וקוץ בה" הפרקליט נג(2) 393, 418 (2014).

²² אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 171-172.

²³ שם.

²⁴ אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 171-172.

²⁵ כך נקבע בעניין ת"צ (מחוזי מרכז) 164-12-07 שלומי שרייך נ' מהדרין בע"מ (נבו, 24.02.2009), ראו הפניה אצל אוריון ושוורץ בעמ' 171.

²⁶ ראו: ת"א (מחוזי תל אביב-יפו) 2020/02 מורד את גולדברג בע"מ נ' תשלובת ח. אלוני בע"מ (פורסם בנבו, 6.2.2008), שם בית המשפט הורה כי על כל חברה נתבעת, שלוקחת לה חלק פעיל בשוק, להגיש תצהיר של רואה החשבון שלה תוך שלושה חודשים ממועד הסיום של ביצוע הסדר הפשרה, המאשר את ביצוע ההסדר שאושר.

²⁷ אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 170.

²⁸ סעיף 20(ב) לחוק.

²⁹ אלון קלמנט "פשרה והסתלקות", בעמ' 823.

³⁰ ת"צ (מחוזי מרכז) 7340-07-11 ניבה פליישמן נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ (נבו 24.07.2014) (להלן: "עניין פליישמן").

³¹ שם, בפס' 23.

³² אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 172.

³³ ראו: סעיף 30 להסדר הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין בעניין צ'מפיון מוטורס: "...המשיבה 1 מצהירה כי אין לה ולא היו לה קשרים עסקיים כלשהם עם רוי"ח ברדיצ'ב [המפקח על ביצוע ההסדר], וכי אין כל קרבת משפחה בין רוי"ח ברדיצ'ב לבין מי מעובדיה. למען הגילוי הנאות, מציינים באי כוח המשיבות כי הם מצויים בקשרי ידידות וקשרי עבודה עם רוי"ח ברדיצ'ב...".

³⁴ עניין צ'מפיון מוטורס, לעיל ה"ש 1, בפס' ו'.

³⁵ שם, בפס' כ'.

מסתיים ועליו להקפיד שהמלצת הצדדים על מפקח לא חותרת תחת תכלית ההגנה על הקבוצה והאינטרסים שלה.

בעניין **זלניאק**³⁶, בית המשפט העליון התייחס להבחנה בין הפן ה"הסכמי" לפן ה"שיפוטי" של הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין מבחינת האפשרויות העומדות בפני הצד הנפגע מהפרה של ההסדר³⁷: בפן ה"הסכמי", הצד הנפגע יכול לתבוע אכיפת ההסכם וכן פיצויים בגין ההפרה. בפן ה"שיפוטי", הצד הנפגע יכול להגיש בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט, כאמור לעיל. יש לאבחן את נסיבות המקרה מעניין **צ'מפיון מוטורס**, ולהדגיש זאת לאור התכלית האכיפתית של הוראת סעיף 6 לפקודת הביזיון. בעוד שבעניין **זלניאק** עיקר הדיון בכך שהיה ניתן לפרש את הסדר הפשרה בדרכים שונות ועל כן הוא אינו חד משמעי³⁸, בענייננו המבקש אינו חפץ לנקוט בדרך שהתווה הסדר הפשרה, אלא מעוניין להצטרף להליך על מנת להביא לשינוי באמצעות הארכת תקופת האחריות שהוסכם עליה. הליך ביזיון בית משפט נועד לאכוף הוראה של בית המשפט, ולא להביא לשינויה. בנוסף, בענייננו נראה כי המבקש אינו מיצה את אפשרויותיו לפני הבקשה לנקוט בהליך לפי הפקודה, שכן, כאמור, המשיבה הייתה נכונה לבדוק את זכאותו לתיקון רכבו במסגרת האחריות בהתאם למוסכם בפשרה³⁹.

בעניין **זייק**⁴⁰ נעשה שימוש במנגנון נוסף, המערב את חברי הקבוצה ומאפשר להם לפעול לאכיפת יישומו של הסדר הפשרה. באותו עניין, בית המשפט התייחס לכך שחוק תובענות ייצוגיות לא צפה סיטואציה שבה לא יקום הסדר פשרה שאושר על פי החוק, ולכן יש לבחון את המנגנונים הקבועים בפקודת ביזיון בית משפט⁴¹. נדונה השאלה האם יכול חבר קבוצה לתבוע בגין בזיון בית משפט, ונקבע שהתשובה לכך יכולה לבוא משני מקורות אפשריים: **הראשון**, סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט, המתיר לצד לדיון להגיש בקשה לפי הפקודה. פרשנות מרחיבה של הסעיף תוביל למסקנה שאין לשלול אפשרות גישה לערכאות מצד המעוניין בקיום פסק הדין, שאינו צד לדיון. יחד עם זאת, החשש הוא שתיפתח דלת לעותרים המעוניינים להביא את דברם בפני בית המשפט, כפי שהם מבינים את הסכם הפשרה ויישומו, ולכן על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו בצמצום⁴². **השני**, סעיף 24 לחוק תובענות ייצוגיות, לפיו על אף שהמבקש אינו צד פורמלי לדיון – פסק הדין כובל אותו מבחינת מעשה בית-דין. בנוסף, לפי סעיף 15 לחוק תובענות ייצוגיות, בית המשפט רשאי להתיר לחבר קבוצה שבשמה מנוהלת תובענה ייצוגית להשתתף בדיונים, אם מצא שהדבר דרוש לשם עניינו של אותו חבר קבוצה⁴³. שילוב של שתי הוראות החוק והפקודה ותכליותיהן הביא את ביהמ"ש בעניין **זייק** למסקנה כי למרות שהמבקש אינו צד פורמלי, זכאי הוא לפנות לבית המשפט בבקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט אם הוא סבור שהדבר נעשה לשם הגנה על עניינו, וכאשר מיצה את האפשרויות האחרות שעמדו בפניו (לרוב, פעולה באמצעות ב"כ

³⁶ רע"פ 7148/98 ארנון עזרא נ' יעל זלניאק, נג(3) 337 (1999) (להלן: "עניין זלניאק"). יש לציין כי פסק דין זה אינו עוסק בהסכם פשרה במסגרת הליך ייצוגי, אלא בתביעה רגילה, אך עקרונותיו אומצו בהליך ייצוגי בעניין **ת"צ (מחוזי ת"א) 24675-10-13 יוסי הררי נ' צבאן בכור - תכשיטים בע"מ** (נבו 30.08.2020), פס' 82.

³⁷ שם, בפס' 4-5 לפסק דינה של כבי' השופטת שטרסברג כהן.

³⁸ שם, בפס' 9.

³⁹ עניין **צ'מפיון מוטורס**, לעיל ה"ש 1, בפס' יט'.

⁴⁰ אוריון ושוורץ "מנגנונים לפיקוח", בעמ' 148.

⁴¹ פס' ג' לעניין **זייק**.

⁴² שם, בפס' ד'.

⁴³ שם.

התובע הייצוגי ובהתאם למנגנון שנקבע ליישום הסדר הפשרה)⁴⁴. יחד עם זאת, נראה כי החשש שמעלה בית המשפט בעניין זייק בדבר הגשתן של מאות ואלפי עתירות אינו מתיישב עם תמריצי הצדדים בפועל, שכן, כאמור, סביר כי חברי הקבוצה לא יטו לקחת חלק פעיל בגיבוש או בפיקוח על הסדר הפשרה. מסיבה זו, ייתכן כי ראוי לאפשר פנייה רחבה יותר של חברי הקבוצה אל בתי המשפט לפי פקודת ביזיון בית משפט. לחילופין, ובהתאם לעניין זייק, ייתכן כי האפשרות היעילה יותר, שתחסוך בעלויות ציבוריות וזמן שיפוטי, היא זו שמפנה את חברי הקבוצה למנגנוני המימוש שנקבעו בהסדר הפשרה, ככל שהם פועלים בתום לב.

---

⁴⁴ פסי' ג' לעניין זייק.